

at den skulde handle; men paa den anden Side kan jeg for mit Vedkommende ikke undlade at bemærke, at, fordi Regjeringen ikke har ubtalt det, turde det alligevel være et Spørgsmaal om, det ikke under disse forvilede Forhold, hvorunder mange Stater befindes sig, vilde være heldigt, at vi her hjemme vare komne til No og Enighed i vore Forfatningsanliggender. Jeg er overbevist om, at, hvor uenige vi kunne være indbyrdes, og navnlig i denne Sag, vilde vi dog ligeoverfor for en fælles Fjende af vort gamle Fædreland Alle være enige, men for en heldig Løsning og en heldig Rægtning af det Saar, som trykker vort kjære Fædreland, turde det dog være ønskeligt, om vi i Afgjørelsens Time vare indbyrdes enige. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke lægge videre Vægt paa Stillingen udadtil; hvad der for mig staaer som det Vigtigste, er, at vor Stilling nu er meget forviklet og efter min Mening ikke er god indadtil. Det kan være smukt og behageligt for Stormænd at kjøre med Fire, men jeg troer ikke, at det for Smaaafolk for os er heldigt at gjøre det efter. (En Stemme: Jo, naar vi have en god Styver!). Der høres, som det ærede Medlem siger, en god Styver til, som man ikke altid kan vente at have, og desuden har denne Forfatningsstrid ikke alene optaget en bethdelig Tid, men ogsaa forhindret flere Reformers fra at komme til Forhandling. Der er vistnok ikke saa saa Lovforslag, som ventes at komme frem, ikke saa saa Reformers, som Folket venter paa, men som ikke ere komne frem, fordi Landets Kræfter og Tid ere opslugte af den langvarige Forfatningskamp. Dertil kommer, at denne Forfatningsag ikke alene har kostet Landet betydelige Pengesummer, men at ogsaa det, som her er ubrettet, kun har ført til Lidet i finantziel Henseende. Jeg troer derfor, at denne Tilstand er uheldig, og at vi maae see at komme bort fra den saa snart som muligt. Jeg har allerede sagt — og jeg skal gjentage det — at det Landsting, som foreslaaes, er efter min Formening ikke det bedste; men det, vi have, er efter min Mening heller ikke det bedste, skjøndt jeg indrømmer, at det i mine Dine har store Fortrin for det, som foreslaaes, men det er ikke fortrinligt, og det er vistnok

heller ikke deres Mening, som holde paa det. En Mangel ved Landstinget er den Valgbarheds-census, som er sat, og det har navnlig for os eller for den Side, hvortil jeg har hørt, været vanskeligt i en Kreds at faae Repræsentanter, man nogenlunde kunde være tjent med. Det vilde vistnok været meget heldigere, om der ikke var sat nogen Valgbarheds-census. Ugeledes har det foreliggende Forslag et stort Fortrin fremfor det bestaaende derved, at ogsaa et Mindretal kan sætte Valg igjennem. Selv om Parterne i en Kreds staae lige, kan efter de bestaaende Forhold et Parti med en enkelt Stemmes Majoritet sætte alle Valg igjennem. Det er ogsaa allerede tidligere oplyst, og jeg skal derfor ikke videre omtale det, at dengang, da det Landsting, vi have, kom istand, stete det kun ved en Overenskomst af Parterne, og det blev ikke antaget som Noget, som man ventede at holde paa i Fremtiden, men som Noget, der havde en mere midlertidig Charakter og ventedes at kunne modtage Forandring. Naar man nu omfatter dette Landsting med særdeles Kjærlighed, skal jeg kun bemærke, at denne Kjærlighed er kommen temmelig seent; tidligere har det mange Gange været anderledes, da holdt man paa Folkethinget, og det har jeg ogsaa altid gjort, men dengang viste man ikke den samme Kjærlighed for Landstinget og dets Sammensætning, idet Benstre der som oftest var i Minoritet. Det har ogsaa vilst sig trindt omkring i Landet til forskjellige Tider, at der har været langt mindre Interesse for Valgmandsvalgene end for Folkethingsvalgene. Da det allerede tidligere er omtalt, at Valgene til det nuværende Landsting ifølge Grundlovens § 44 kunde overgaae til de større Communalraad, skal jeg ikke opholde mig derved, men kun sige, at, skulde Valgene overgaae dertil, saa kunde vi lige saa godt faae den Ordning, som nu er foreslaaet. Til Slutning skal jeg kun bemærke, at naar man frygter for, at dette Lovforslags Vedtagelse skulde bewirke Uro blandt den danske Befolkning, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke nærer den Frygt. Man siger, at en stor Deel af det danske Folk er misfornøiet med det foreliggende Forslag, men, skal man have et Udtryk for det danske Folks Mening, maa det dog nærmest søges